

Συνεδρίαση Κεντρικής Διοίκησης 18 Μάη 2016

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Πραγματοποιούμε σήμερα εδώ στο Athens Ledra, από κοινού με το επιχειρησιακό σωματείο, ανοιχτή συνεδρίαση των διοικήσεών μας για να ενημερώσουμε τους εργαζόμενους του κλάδου, αλλά και όλη την εργατική τάξη για τις τελευταίες εξελίξεις στο ξενοδοχείο.

Αλλά και για να δηλώσουμε απερίφραστα προς την εργοδοσία όχι μόνο του συγκεκριμένου ξενοδοχείου, αλλά και σε κάθε ξενοδόχο, πως δεν είμαστε διατεθειμένοι να δείξουμε πλέον καμιά ανοχή στα σχέδια τους να ξεμπερδέψουν εύκολα από εργαζόμενους με δικαιώματα. Θα πολεμήσουμε μαζί ενωμένοι την απληρωσιά που επιβάλλουν για να σώσουν τα κέρδη τους. Θα διεκδικήσουμε και το τελευταίο σεντ από τις ασφαλιστικές μας εισφορές. Θα υπερασπίσουμε όλοι μαζί σαν ένας κάθε απόλυση.

Οι ιδιοκτήτες του ξενοδοχείου (όμιλος Παρασκευαΐδη), μέτοχοι σε δεκάδες εταιρείες που ασχολούνται με κατασκευές, τουρισμό, εστίαση, ενέργεια στην Ελλάδα, στην Κύπρο και σε άλλες χώρες, έχουν απλήρωτους τους 200 περίπου εργαζόμενους (μόνιμους και εξτρά) από τα μέσα του Μάρτη του 2016, χωρίς να έχουν καταβάλλει ούτε το δώρο του Πάσχα.

Ταυτόχρονα, εξαιτίας των μεγάλων χρεών που δημιούργησαν τα τελευταία χρόνια σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, τράπεζες, προμηθευτές, φαίνεται ότι δεν είναι διατεθειμένοι να διασφαλίσουν τις θέσεις εργασίας μέσα από τη συνέχιση της λειτουργίας του ξενοδοχείου, αφού δεν έχουν δώσει δεκάρα από όσα άρπαξαν για πάνω από 30 χρόνια λειτουργίας του ξενοδοχείου.

Πρόκειται για μια ακόμη επανάληψη της σκληρής πραγματικότητας που από το 2013 παίζεται με επιτυχία σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τον ελληνικό τουρισμό, με πρωταγωνιστές τις κυβερνήσεις και τους ωφελημένους μεγαλοξενοδόχους και κομπάρσους τους εργαζόμενους του κλάδου που βιώνουν απολύσεις, περικοπές, εντατικοποίηση. Έναν τουρισμό που τα τελευταία τρία χρόνια σημειώνει το ένα ρεκόρ μετά το άλλο σε αύξηση αφίξεων, διανυκτερεύσεων, κι εσόδων. Έναν τουρισμό που έχει ως βασικό του χαρακτηριστικό την αδυναμία των εργαζομένων να κάνουν διακοπές κι αναψυχή, αφού αποτελεί πανάκριβο εμπόρευμα. Έναν τουρισμό από τον οποίο κερδίζουν όλο και πιο λίγοι, όλο και πιο πολλά.

Διαψεύδονται για μια ακόμη φορά όσοι προσπαθούν να πείσουν ότι η ανάπτυξη φέρνει καλές μέρες τόσο για τους εργοδότες όσο και για τους εργαζόμενους.

Το παράδειγμα εδώ είναι χαρακτηριστικό. Η ιδιοκτήτρια εταιρεία και η μέχρι πρότινος διαχειρίστρια εταιρεία Marriott, έχουν για πάνω από 30 χρόνια αποκομίσει αμύθητα κέρδη που βγήκαν από τη δουλειά των εργαζομένων του ξενοδοχείου. Η πρώτη συνεχίζει να συμμετέχει ως μέτοχος σε κατασκευαστικές εταιρείες με χρυσά συμβόλαια δις ευρώ σε Ελλάδα και Μέση Ανατολή και η δεύτερη έχει εξαγοράσει ξενοδοχειακή αλυσίδα κολοσσό έναντι 14 δις δολάρια, ελέγχοντας πάνω από 5.500 ξενοδοχεία σε όλο τον κόσμο.

Και οι εργαζόμενοι του ξενοδοχείου δεν ξέρουν σήμερα αν, τότε και πώς θα καλύψουν τις βασικές ανάγκες των οικογενειών τους.

Αυτή είναι η ανάπτυξη που υπόσχεται σήμερα η κυβέρνηση, που μάλιστα διαβεβαιώνει μέσω του ίδιου του πρωθυπουργού στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ) τους μεγαλοξενοδόχους ότι θα σταθεί αρωγός στο έργο τους.

Αυτή είναι η ανάπτυξη για την οποία από το 2012 μας υπέβαλαν σε αμέτρητες θυσίες, χάνοντας εκτός των άλλων το 20% των εισοδημάτων μας και με πολύ λιγότερο προσωπικό μας επιβάλλουν διπλάσια δουλειά.

Αυτή είναι η ανάπτυξη για την οποία μας καλούν να κάνουμε κι άλλες θυσίες, πληρώνοντας επιπλέον φόρους, δουλεύοντας μέχρι τα βαθιά γεράματα, με συντάξεις πείνας και ανύπαρκτες παροχές υγείας.

Αυτή είναι η ανάπτυξη που θέλει καύσιμο τον ιδρώτα μας, τις ασφαλιστικές εισφορές που μας έκλειψαν, την υγεία που εξαιτίας της εντατικοποίησης της δουλειάς διασαλεύεται και δεν μπορούμε να αποκαταστήσουμε, για να συνεχίσουν να καταγράφουν κέρδη ρεκόρ οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι και βάσανα οι εργαζόμενοι.

Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις εμείς είμαστε αποφασισμένοι. Είμαστε εδώ, ζωντανοί, χάρη στην ενότητά μας, στα σωματεία μας, στο ταξικό Συνδικάτο μας, στην αλληλεγγύη του κλάδου.

Απέναντι σε οποιαδήποτε εξέλιξη έχουμε να αντιπαρατάξουμε τη δύναμη που μας δίνει το δίκιο μας.

Με το κεφάλι ψηλά θα αντιμετωπίσουμε όσες ακόμη δυσκολίες και αν βρούμε μπροστά μας από τις αντεργατικές επιλογές της κυβέρνησης και της εργοδοσίας.

Η οργάνωσή μας ήταν και είναι το εμπόδιο στα σχέδια όσων θέλουν να ξεμπερδέψουν από μας σε μια μέρα, όπως έγινε στο ξενοδοχείο ΠΕΝΤΕΛΙΚΟ, ή και σε πολλά άλλα ξενοδοχεία της Αθήνας.

Μέσα από συλλογικές διαδικασίες θα αποφασίζουμε το κάθε μας βήμα.

Με αταλάντευτη αποφασιστικότητα, με τους ξενοδοχοϋπάλληλους τις Αττικής και τα σωματεία τους στο πλευρό μας, με το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο και τα Συνδικάτα όλων των κλάδων αλληλέγγυους, θα διασφαλίσουμε τα δικαιώματά μας, το μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας.

Για ένα να είναι σίγουροι κυβέρνηση κι εργοδοσία:

Ξενοδοχείο χωρίς εργαζόμενους δεν θα πάρει ποτέ και κανείς.

Να πληρώσουν τώρα όλα τα δεδουλευμένα.

Απαιτούμε τη διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας.

Μια πρώτη εκτίμηση του απεργιακού τριημέρου 6,7,8 Μάη 2016

Η 48ωρη απεργία στις 6 & 7 Μάη καθώς και η Πρωτομαγιάτικη απεργία στις 8 Μάη ήταν μια σημαντική αναμέτρηση με την κυβέρνηση και την εργοδοσία. Οι απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ και η δράση των ταξικών συνδικάτων στους χώρους δουλειάς έβαλαν το στίγμα τους στις κινητοποιήσεις, βγήκαμε όλοι από αυτή τη μάχη με σημαντική πείρα, αλλά και με αυξημένο κύρος.

Πρέπει σήμερα αλλά και το επόμενο διάστημα να εκτιμήσουμε την προετοιμασία αυτού του αγώνα στον κλάδο, που είχε αυξημένες απαιτήσεις αφού ήταν μάχη που ποτέ δεν δόθηκε άλλοτε σε τέτοιες συνθήκες.

Ήταν απεργία που είχε σοβαρές δυσκολίες για τον κλάδο γιατί

- συνέπεσε με την έναρξη της τουριστικής περιόδου, μετά από παρατεταμένη περίοδο ανεργίας των εποχικών εργαζομένων σε ξενοδοχεία και επισιτισμό
- ασκήθηκε πίεση που από την εργοδοσία να μην απεργήσουν, που εκδηλώθηκε σε πολλούς μαζικούς χώρους με την απειλή της μη επαναπρόσληψης, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι πολλές τουριστικές μονάδες δεν ήταν σε πλήρη λειτουργία
- κυριάρχησε σε ένα βαθμό η λογική για το «χαμένο μεροκάματο» που ενισχύθηκε από την τριήμερη απεργία και την αργία της Κυριακής

- υπήρχε αβεβαιότητα σε κάποιους για την πορεία του τουρισμού που την συνδέει με την αυταπάτη ότι αν πάει καλά θα κερδίσει κι ο εργαζόμενος, αν όχι θα έχει επίπτωση στη δουλειά και στο εισόδημά του
- η στάση του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού που δεν έκανε τίποτε για την οργάνωση της απεργίας, σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις ανοιχτά την υπονόμωσε. Χαρακτηριστικό είναι ότι η Ομοσπονδία με το ζόρι έβγαλε μια ανακοίνωση, ενώ η ίδια εικόνα έρχεται από όλη την περιφέρεια. Δεν έκαναν τις δυο πρώτες ημέρες καμιά συγκέντρωση. Δεν φάνηκαν πουθενά σε καμιά συγκέντρωση.
- και βέβαια η συνολική ιδεολογική και πολιτική επίθεση από όλο το πολιτικό σύστημα, που επιχειρεί να παρουσιάσει ότι τα αντιλαϊκά μέτρα είναι μονόδρομος, γι' αυτό και σπέρνουν τη λογική της αναποτελεσματικότητας, τον φόβο, την απογοήτευση.

Όμως χρειάζεται να δούμε καλύτερα τις δικές μας αδυναμίες και καθυστερήσεις, από τις οποίες κρίνεται σε ένα μεγάλο βαθμό πως παρεμβαίνουμε, πόσους συσπειρώνουμε, τελικά με τί όρους προχωράμε την ανασύνταξη του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος.

Πρώτα από όλα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι και στο δικό μας κλάδο υπήρξαν διαφορετικές ταχύτητες στη δουλειά μας, ανά χώρο. Έχει σημασία να εντοπίσουμε ότι η απεργία έγινε κατά βάση εκεί που τα σωματεία λειτουργούν, είναι επιτελεία μάχης και είχε γίνει αντίστοιχη προετοιμασία.

Η προετοιμασία για την Αττική πέρασε και **από τις αρχαιρεσίες του Συνδικάτου** που έγιναν 4-12 Απρίλη. Είχαν ήδη παρθεί αποφάσεις του Συνδικάτου και των επιχειρησιακών σωματείων από το Γενάρη για 48ωρη απεργία, ενώ σε αυτήν επικέντρωναν και όλες μας οι παρεμβάσεις, μέσα από τις κεντρικές κινητοποιήσεις και πρωτοβουλίες.

Την Μ.Τρίτη και την Πέμπτη πριν την απεργία συνεδρίασε ανοιχτά το ΔΣ του Συνδικάτου, επιδεικνύοντας ετοιμότητα με βάση την υποδομή που έχουμε δημιουργήσει.

Υπήρξε επιμονή στις μαζικές διαδικασίες η οποία προχώρησε, παρά τις δυσκολίες, σε όλα τα επιχειρησιακά σωματεία, με λίγες εξαιρέσεις. Έγιναν 3 ανοιχτά διοικητικά συμβούλια του Συνδικάτου με συμμετοχή από 60 ως 80 εργαζομένων κάθε φορά και η Γενική Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση με 280 εργαζόμενους. Αντίστοιχα, Γενικές Συνελεύσεις έγιναν σε 7 επιχειρησιακά σωματεία και μια σειρά ανοιχτά ΔΣ με μικρότερη συμμετοχή.

Παρουσιάσαμε τις θέσεις μας για την κοινωνική ασφάλιση, καθώς και ανάλυση του αντισφαλιστικών μέτρων με βιντεοπαρουσίαση σε έξι μεγάλους χώρους.

Κάναμε ένα πιο σχεδιασμένο άνοιγμα στον επισιτισμό με βάση αλυσίδες και μεγάλους χώρους, περιοχές που ιεραρχούμε.

Πιο αδύναμη παρέμβαση υπήρξε σε μικρότερα ξενοδοχεία, μια προσπάθεια καλύτερη με τους εξτρά εργαζόμενους και λιγότερο με τις σχολές και τους νέους. Πίσω ήταν η δουλειά με τους ανέργους, τις γυναίκες, τους μετανάστες και τα παραρτήματα.

Τα υλικά του Συνδικάτου ήταν καλά προετοιμασμένα σε μεγάλα τιράζ και διανεμήθηκαν σχεδόν όλα.

Επίσης στο διάστημα που ελέγχουμε έγιναν πάνω από 800 εγγραφές στο Συνδικάτο.

Καλύτερη προσπάθεια έγινε όπου τα ΔΣ συνεδριάζαν τακτικά, όπου οι παρατάξεις των δυνάμεων του ΠΑΜΕ ως μειοψηφία κινητοποιούν κόσμο, εκεί που ενισχύσαμε την παρέμβασή μας στους εργαζόμενους εξτρά και από δουλεμπορικά και τέλος όπου ανεβάζουμε την αντιπαράθεση με την εργοδοσία.

Όπως και δυσκολίες εκφράστηκαν σε αρκετούς χώρους, που η λειτουργία των σωματείων δεν παρουσίασε σημαντική βελτίωση.

Οι άλλες δυνάμεις δεν έκαναν όπως συνήθως τίποτε για την οργάνωση της απεργίας, δούλεψαν συνειδητά στην υπονόμευσή της. Θεωρούμε ότι υπάρχει ζήτημα και για το εκλεγμένο μέλος από την παράταξη της ΛΑΝΤΖΑΣ στο Συνδικάτο που δεν απήργησε -από όσο γνωρίζουμε- την Παρασκευή.

Αναδεικνύεται η ανάγκη να δεθούμε καλύτερα με έναν κόσμο που εμπιστεύεται τα σωματεία μας κι άμεσα να συζητήσουμε μαζί τους. Χρειάζεται να σκύψουμε καλύτερα πάνω στις αδυναμίες που βγήκαν, να επιμείνουμε με συνεδριάσεις των ΔΣ και συσκέψεις, να αξιοποιήσουμε τα υλικά του Συνδικάτου σε μια περίοδο που μπορεί να κυριαρχήσει ακόμη περισσότερο η απογοήτευση για τα μέτρα που πέρασαν και για τη συνέχεια.

Τελικά όλα πρέπει να καταλήγουν στην ανάγκη να προχωρήσουμε στην ισχυροποίηση των σωματείων μας να βγούμε γρήγορα μπροστά, να μην αφήσουμε χώρο στους μεγαλοξενοδοχούς και στην κυβέρνηση να υλοποιήσουν τα μέτρα, να συνεχίζουν την τρομοκρατία και τον εκφοβισμό, να ξεσηκώσουμε τον κόσμο τώρα.

Γιατί συνάδελφοι κυριάρχησε, όπως και σε περασμένες απεργίες, η συζήτηση για την αποτελεσματικότητα των αγώνων, η λογική ότι τίποτε δεν αλλάζει. Αυτές οι αντιλήψεις που δουλεύονται από κυβέρνηση και εργοδοσία υπηρετούν τον στόχο τους να καλλιεργήσουν κλίμα απογοήτευσης και ανάσχεσης των αγωνιστικών διαθέσεων δηλαδή να μας βάλουν στο χέρι, να πιασούν όσους συμμετείχαν ενεργά στις τελευταίες κινητοποιήσεις.

Υπήρχε σε μεγάλο βαθμό η αυταπάτη «να δουλέψουμε για να έρθει ανάπτυξη» ή και της λογικής του μικρότερου κακού. Αυτά περισσότερο και από άλλες φορές αναπτύχθηκαν ιδιαίτερα σε εργαζόμενους εποχικούς είναι ελαστικές εργασιακές σχέσεις.

Σε μικρότερο βαθμό φαίνεται να πέρασε η προπαγάνδα της κυβέρνησης ότι υπερασπίζεται τους αδύνατους, την κατώτατη σύνταξη και τις κύριες σύνταξης, ότι δίνει αγώνα για τους φτωχούς, ότι έτσι αντιμετωπίζει την ανθρωπιστική κρίση.

Η απάντησή μας επικεντρώθηκε στο κύριο που είναι η αποκάλυψη του χαρακτήρα των μέτρων, ότι δηλαδή δεν έρχονται παρά για να μεταφέρουν τα βάρη της κρίσης στα λαϊκά στρώματα ικανοποιώντας ταυτόχρονα τις βασικές επιδιώξεις των εργοδοτών για ανάπτυξη και κερδοφορία, αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας τους, να τσιμήσουν κάτι από τη λεηλασία στην ευρύτερη περιοχή, που σημαίνει στήριξη των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και ένταξη της χώρας στους σχεδιασμούς ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Αποδομήσαμε στο βαθμό που μπορέσαμε την προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να παρουσιάσει το νομοσχέδιο ως φιλολαϊκό, αναδεικνύοντας όλες τις πλευρές του και τη σημασία που θα έχει για τον κλάδο αυτή η αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Ίσως καλύτερα θα έπρεπε να εξηγήσουμε τη στάση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, άλλων κομμάτων που παρότι καταψήφισαν το νομοσχέδιο, στην ουσία συμφωνούν με τις μεταρρυθμίσεις, ζητούν να προωθηθούν με μεγαλύτερη συνέπεια και αποφασιστικότητα.

Έχουμε ξαναπεί ότι θέλει προσοχή το κίνημα να μην γελαστεί ξανά από δυνάμεις όπως η ΛΑΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ που καλλιεργούν τη λογική ότι μια πιο φιλολαϊκή κυβέρνηση θα δώσει λύση στα πλαίσια αυτού του συστήματος. Αυτό που θα συμβεί είναι να γίνουμε πάλι ουρά σε ένα κόμμα ή μια κυβέρνηση που θα μας οδηγεί διαρκώς από ήττα σε ήττα, να γίνουμε εν τέλη υπερασπιστές των συμφερόντων της μεγαλοεργοδοσίας. Τέτοιο εμείς δεν θα το επιτρέψουμε στο βαθμό που περνά από το χέρι μας.

Σχετικά με τις πολιτικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στον κλάδο

Με δεδομένο ότι τελείωσε μια μάχη αλλά όχι ο πόλεμος, υπάρχει μεγάλη ανάγκη να κρατήσουμε ψηλά το αγωνιστικό κλίμα στους πρωτοπόρους εργαζόμενους των χώρων μας, γιατί η κυβέρνηση και η εργοδοσία θα συνεχίσουν με μεγαλύτερη ένταση την προσπάθεια να χειραγωγήσουν το λαό, το ίδιο το κίνημα.

Την ίδια μάλιστα στιγμή που θέλουν να περάσουν ότι αυτά τα μέτρα είναι τα τελευταία, νομοθετούν το λεγόμενο «κόφτη», που προαναγγέλλει μνημόνια και μέτρα διαρκείας, άμεσα συνδεδεμένα με την πορεία των δημοσιονομικών στόχων. Παράλληλα μπροστά τους έχουν τα Εργασιακά, τις ομαδικές απολύσεις, το συνδικαλιστικό νόμο, τις ιδιωτικοποιήσεις.

Αλλά και η εργοδοσία -με κύριο εκφραστή το ΣΕΤΕ- μετά τις πρώτες προβλέψεις για 1,5 εκατ. περισσότερες αφίξεις στα 25 εκατ. συν 2,5 εκατ. από κρουαζιέρα και αντίστοιχα έσοδα στα 15 δισ. Ευρώ, αυξημένα κατά 800 εκατ. σε σχέση με το 2015, αξιοποιεί τώρα την διαρκή διαπραγμάτευση της κυβέρνησης μας με τους δανειστές, για να ζητά ακόμη πιο ελκυστικό φορολογικό πλαίσιο και να προχωρήσει άμεσα ο επενδυτικός νόμος που είναι στη διαβούλευση. Αξιώνει ευνοϊκή ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια και να διατηρηθεί η έκπτωση του 30% στους συντελεστές ΦΠΑ των νησιών. Την ολοκλήρωση του κτηματολόγιου για την αξιοποίηση 16.000 χλμ. του αιγιαλού της χώρας, την αισθητική και ποιοτική αναβάθμιση του κέντρου και του παραλιακού μετώπου των τουριστικών πόλεων και οικισμών, ξεκινώντας από την Αθήνα. Πιέζει για φτηνότερα αεροδρόμια και δημιουργία νέων. Προσδοκά στην ανάκαμψη της ελληνικής αγοράς ακινήτων με ενδιαφέρον ξένων τουριστών για ακίνητα-φιλέτα. Και τέλος ποντάρει στη συνεργασία κοινωνικών εταίρων ΣΕΤΕ - ΓΣΕΕ για τη δημιουργία «προαιρετικών προτύπων και βέλτιστων πρακτικών σε δεξιότητες και υπηρεσίες», χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό την μαθητεία και τους πρακτικάρους, δηλαδή τη τζάμπα δουλειά των νέων εργαζομένων.

Αλλά και ο πρωθυπουργός ήταν σαφής στην τελευταία ΓΣ του ΣΕΤΕ στηρίζοντας το μεγάλο τουριστικό κεφάλαιο παίζοντας το χαρτί της σταθερότητας και ασφάλειας, το τέλος της αξιολόγησης, την ελάφρυνση του χρέους, την ανάπτυξη. Υποσχέθηκε την εκκένωση του λιμανιού του Πειραιά από τους πρόσφυγες και πρόβλεψε τη μείωση των ροών από την Τουρκία. Πρόβαλε σαν επιτυχία την μετάθεση για ένα χρόνο της εφαρμογής του τέλους διανυκτέρευσης και υποσχέθηκε ότι μεγάλο μέρος της δόσης θα δοθεί για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς το μεγάλο κεφάλαιο, υπολογίζοντας ότι μαζί με το ΕΣΠΑ θα δοθούν συνολικά 10 δις ευρώ το δεύτερο εξάμηνο του 2016, τα 70 εκατομμύρια αποκλειστικά για τον Τουρισμό. Επανάλαβε τα περί υγιούς επιχειρηματικότητας ως στόχο του αναπτυξιακού νόμου και τη δημιουργία αναπτυξιακής τράπεζας, καθώς και βιώσιμη αναδιάρθρωση των δανείων των επιχειρήσεων που θα λειτουργούν πλέον με λιγότερες αγκυλώσεις.

Από όλα τα παραπάνω καταλαβαίνει κανείς για ποιον διαπραγματευόταν η κυβέρνηση όλο το προηγούμενο διάστημα, αλλά και για ποιον θα συνεχίσει να διαπραγματεύεται στο μέλλον.

Η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας παρά τις αντιπολιτευτικές κορώνες που κατά καιρούς βγάζει συνεχίζει να στηρίζει την κυβερνητική πολιτική, να εμφανίζεται πρόθυμη να συμβάλει στο

παραπέρα ξήλωμα των δικαιωμάτων, να μη βγάζει άχνα για την κατάσταση που επικρατεί στους χώρους δουλειάς. Αφού υπέγραψε μια ακόμη κλαδική ΣΣΕ που διατηρεί τις μειώσεις στα ξενοδοχεία, έχει αφήσει τη ΣΣΕ στον Επισιτισμό στη διαδικασία του ΟΜΕΔ (ο μεσολαβητής πρότεινε -28%) και στα Ζαχαρώδη δεν έχει κάνει απολύτως τίποτε. Παρά τις δυσκολίες που εμφανίζει στη συσπείρωση δικών της δυνάμεων, συνεχίζει όπου μπορεί να δημιουργεί σωματεία (Τρίπολη) και να επιτίθεται χυδαία στις δυνάμεις μας, όπως στην Αττική που δεν κατέβασε ψηφοδέλτιο και σε συνεργασία με τους μεγαλοξενοδόχους ετοιμάζει σωματείο-παραμάγαζο.

Σχεδιασμός δράσης

Χρειάζεται όλες μας οι δυνάμεις να κινηθούν στις κατεύθυνση της δημιουργίας και της σταθεροποίησης μιας πρωτοπορίας που πρέπει και συμπεράσματα να βγάλει από τη μέχρι τώρα πορεία, αλλά και να πειστεί για την συνέχεια και κλιμάκωση του αγώνα.

Σήμερα συνεδριάζει το ΔΣ του Συνδικάτου.

Χρειάζεται σύντομα να συνεδριάσουν τα ΔΣ των επιχειρησιακών, τα παραρτήματα και οι ομάδες στον επισιτισμό, να εκτιμήσουν τις απεργιακές μάχες που δώσαμε, να συζητήσουν τους βασικούς άξονες για τη συνέχεια:

- Θα βγει ανακοίνωση του Συνδικάτου που θα καλεί τα σωματεία σε καταδίκη όλων των μέτρων, προετοιμασία για να αντιμετωπίσουμε όσα έχουν ψηφιστεί και να σηκώσουμε με καλύτερους όρους εμπόδια στο να περάσουν τα επόμενα.
- Να προετοιμαστούν οι δυνάμεις μας για τη συνέχεια, με επιμονή στις συνεδριάσεις των σωματείων, στην οργάνωση της πάλης σε όλα τα μέτωπα πάλης που έχουμε ανοιχτά και σε όσα θα πρέπει να ανοίξουμε ακόμη.
- Να δούμε καλύτερα την βοήθεια και αλληλεγγύη στα επιχειρησιακά σωματεία που έχουν αποφασίσει να δώσουν συνέχεια στις διεκδικήσεις τους για επιχειρησιακή ΣΣΕ και να σηκώσουμε ξανά το ζήτημα της ΣΣΕ στον Επισιτισμό.
- Να μην εγκαταλείψουμε το ασφαλιστικό που παραμένει για μας σημαντικό ζήτημα. Τα προβλήματα με τα επιδόματα ασθένειας, το εφάπαξ, τα ΒΑΕ θα πρέπει να μας απασχολήσουν σοβαρά. Χωρίς να τα ξεχωρίσουμε από το γενικότερο πλαίσιο, χρειάζεται να τα υποστηρίξουμε με παρεμβάσεις στο υπουργείο και τους αντίστοιχους οργανισμούς, κάνοντας προσπάθεια να κινητοποιήσουμε κόσμο προς αυτήν την κατεύθυνση.
- Μπροστά στα νέα μέτρα που θα έρθουν με την μορφή νομοσχεδίου για το εργασιακό θέλει να τραβήξουμε σαν κλάδος μπροστά, με καταγραφή της κατάστασης που επικρατεί και με πλαίσιο που θα εξειδικεύει στον κλάδο πέρα από τα γενικό πλαίσιο του ΠΑΜΕ. Με βασικό σύνθημα την μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλους, την κατάργηση όλων των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, να εμφανιστούμε σε όλους τους χώρους με προπαγανδιστικό υλικό και με αποφάσεις σωματείων που θα στηρίζουν τα αιτήματά μας.
- Να αντιμετωπίσουμε στο βαθμό που μπορούμε πιο αποφασιστικά την εντατικοποίηση της δουλειάς, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Είναι ζητήματα που συσπειρώνουν κόσμο και αποτελούν καθημερινή πάλη με την εργοδοσία και την ανάγκη της να αυξήσει το βαθμό εκμετάλλευσης.
- Για την εργαζόμενη νεολαία, πέρα από το σχεδιασμό που έχουμε στις σχολές που σύντομα κλείνουν, θέλει τα σωματεία να ανοίξουν καλύτερα το ζήτημα με τους πρακτικάριους, μιας και παραδείγματα έχουμε και μια ορισμένη πλέον πείρα. Πρέπει να είναι στις προτεραιότητες μας η καλή καταγραφή τους σε κάθε χώρο και τμήμα, από ποια σχολή έρχονται και η σταθεροποίηση της επαφής μας μαζί τους.

- Αυτό όμως που πρέπει να κατανοηθεί είναι ότι το επόμενο διάστημα είναι άμεση η ανάγκη να προχωρήσουμε με μια συνδυασμένη μαζική και πολιτική δουλειά. Μια δουλειά που να υπηρετεί τον εξοπλισμό, τη διαφώτιση, τη συσπείρωση νέων δυνάμεων, την μαζικοποίηση των σωματείων. Να υπηρετεί αυτό που έχουμε αποφασίσει, την ανασύνταξη του κινήματος. Είναι μια περίοδος που υπάρχουν τώρα οι δυνατότητες να δέσουμε δυνάμεις το ΠΑΜΕ. Να αναδείξουμε ότι για το λαό υπάρχει ένας μονόδρομος: Η οργάνωση της πάλης, η ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στο δρόμο της ανατροπής, της ρήξης με το κεφάλαιο και την εξουσία του, με τις λυκοσυμμαχίες Ευρωπαϊκή Ένωση, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ.

Για όλα τα παραπάνω το Συνδικάτο έχει ευθύνη και χρειάζεται να συμβάλει, βοηθώντας τα σωματεία και τις δυνάμεις μας να ξεπεράσουν αδυναμίες, να διατηρούν προσανατολισμό στο κύριο που είναι η ισχυροποίηση των σωματείων, να εξοπλίζει και να διαφωτίζει στα κλαδικά ζητήματα και στον ενιαίο τρόπο δουλειάς που πρέπει να κατακτήσουμε.